

6 Απριλίου, 1992

[ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 28 ΚΑΙ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
ΚΥΠΡΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 419/91).

-
- 5 Διοικητικό Όργανο — Συλλογικά όργανα — Απαρτία — Δεν είναι αναγκαίο να παρίστανται στη συνεδρίαση κατά την οποία λαμβάνεται η απόφαση όλα τα μέλη από τα οποία συγκροτείται το όργανο — Απαρτία με την παρουσία των μισών πλέον ένα εκτός ρητής διαφορετικής νομοθετικής ρύθμισης.
- 10 Πανεπιστήμιο Κύπρου — Ο Περί Πανεπιστημίου Κύπρου Νόμος του 1989 (Ν. 144/89), όπως τροποποιήθηκε — Άρθρο 33, εδάφιο 2 — Το γράμμα του δεν δημιουργεί οποιαδήποτε σαφή επιταγή ή υποχρέωση της διοίκησης για θετική ενέργεια — Οι συγκεκριμένοι όροι — Θεωρία και νομολογία.
- 15 Πανεπιστήμιο Κύπρου — Οι Περί Πανεπιστημίου Κύπρου (Διοικητικό Προσωπικό) Κανονισμοί του 1990 (Κ.Δ.Π. 162/90) — Κανονισμός 4(2) — Η διάταξη είναι δυναμική — Η επιλογή διεξαγωγής γραπτού διαγωνισμού στη διακριτική ευχέρεια του διοικητικού οργάνου.
- 20 Πανεπιστήμιο Κύπρου — Διορισμοί — Προαγωγές — Συνεντεύξεις — Σημασία των προσωπικών συνεντεύξεων στις θέσεις αυτές: αυξημένη — Νομολογιακά πορίσματα.
- Πανεπιστήμιο Κύπρου — Διορισμοί/Προαγωγές — Συνεντεύξεις Αξιολόγηση υποψηφίων — Ειδικά η αιτιολόγηση αξιολογήσεων

κατά τις συνεντεύξεις — Ο κανόνας της Φειδίας Εκτωρίδης ν. Ε.Α.Υ.

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Έκδηλη Υπεροχή — Η έννοια της έκδηλης υπεροχής από την Χ'Ιωάννου ν. Δημοκρατίας. 5

Οι αιτητές επιδίωξαν με την προσφυγή την ακύρωση του διορισμού του ενδιαφερομένου μέρους στη θέση Προϊσταμένου Τεχνικών Υπηρεσιών στο Πανεπιστήμιο Κύπρου. 10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

(1) Η εισήγηση του δικηγόρου των αιτητών πως δεν τηρήθηκε η προνοούμενη από το Άρθρο 1(2) των Κανονισμών διαδικασία, δεν μπορεί να ευσταθήσει. Σύμφωνα με το Άρθρο 33(1) του Ν. 144/89, "Μέχρι την εκλογή της πρώτης Συγκλήτου και τη σύσταση του πρώτου Συμβουλίου του Πανεπιστημίου, η Προσωρινή Διοικούσα Επιτροπή έχει όλες τις αρμοδιότητες και εκτελεί όλα τα καθήκοντα του Συμβουλίου και της Συγκλήτου". Στην υπό κρίση υπόθεση η Προσωρινή Διοικούσα Επιτροπή διορίστηκε με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου ημερομηνίας 10.8.89 και ασκούσε καθ' όλο τον ουσιώδη χρόνο για την παρούσα υπόθεση, όλες τις αρμοδιότητες και εκτελούσε όλα τα καθήκοντα του Συμβουλίου και της Συγκλήτου, σύμφωνα με το πιο πάνω άρθρο του Νόμου. 15
20
25

(2) Σύμφωνα με τις αρχές του διοικητικού δικαίου δεν είναι αναγκαίο στη συνεδρίαση, κατά την οποία λαμβάνεται η απόφαση, να παρίστανται όλα τα μέλη από τα οποία συγκροτείται το συλλογικό όργανο. 30

Στην υπό κρίση περίπτωση ο νόμος ορίζει τον ελάχιστο αριθμό μελών των οποίων η παρουσία είναι απαραίτητη προς λήψη απόφασης. Η Επιτροπή αρχικά αποτελείτο από εννέα μέλη που διορίστηκαν με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου ημερομηνίας 10.8.89. Ακολούθως το Υπουργικό Συμβούλιο με απόφασή του ημερομηνίας 7.2.91 αποδέχτηκε τις παραιτήσεις του Υπουργού Παιδείας και ενός μέλους και κατά την ημερομηνία λήψης της επίδικης απόφασης στη συνεδρίαση παρίστατο το κατώτατο όριο αριθμού μελών που όριζε ο Νόμος. 35
40

Όταν ο ίδιος ο Νόμος δεν προβλέπει διαφορετικά, γίνεται δεκτή η γενική αρχή ότι υπάρχει απαρτία σε περίπτωση παρουσίας της πλειοψηφίας του συνόλου των μελών, δηλαδή του μισού αριθμού πλέον ένα. (Βλέπε σχετικά, *Mikis Maratheftis v. Republic*).

5

(3) Το εδάφιο 2 του Άρθρου 33 του Νόμου, ορίζει ότι κατά τις συνεδρίες της Επιτροπής συμμετέχει ως σύμβουλος, παρατηρητής και ένας εκπρόσωπος της Ουνέσκο, ο οποίος στην υπό εξέταση υπόθεση δεν συμμετείχε.

10

Εφαρμόζοντας τις νομολογιακές αρχές στην υπό εξέταση περίπτωση, κρίνω ότι η γραμματική διατύπωση του σχετικού εδαφίου και η απλή χρήση χρόνου ενεστώτα στη διάταξη, δεν δημιούργησε οποιαδήποτε σαφή επιταγή ή υποχρέωση της διοίκησης για θετική ενέργεια.

15

Ο ρόλος του εκπροσώπου της Ουνέσκο, όπως γίνεται φανερόν από το ίδιο το κείμενο του νόμου, είναι καθαρά συμβουλευτικός. Ο νόμος δεν προσέδωσε σ' αυτό οποιαδήποτε αποφασιστική αρμοδιότητα ή εξουσία για λήψη απόφασης ή δικαίωμα ψήφου. (Βλέπε *C.T.O. v. Stelios Pitsillides*).

20

Αυτό, σε συνδυασμό με τα πρακτικά προβλήματα που δυνατόν να παρουσιάζονται στην κλήση και συμμετοχή εκπροσώπου της Ουνέσκο σε κάθε συνεδρία της Επιτροπής, συνηγορούν υπέρ της θέσης ότι, υπό τις περιστάσεις η κλήση και συμμετοχή εκπροσώπου της Ουνέσκο στις συνεδρίες της Επιτροπής, ήταν ένα θέμα το οποίο αφέθηκε στη διακριτική ευχέρεια του αρμοδίου οργάνου.

25

30

(4) Ο Κανονισμός 4(2) της ΚΔΠ 162/90 ορίζει ότι, "Το Σχέδιο Υπηρεσίας μπορεί να προνοεί ως προϋπόθεση διορισμού ή προαγωγής και επιτυχία σε διαγωνισμό". Η πρόνοια της διάταξης είναι δυναμική και είναι φανερό πως η επιλογή διεξαγωγής γραπτού διαγωνισμού αφέθηκε από το νομοθέτη στη διακριτική εξουσία του διοικητικού οργάνου.

35

40

(5) Η επίδικη θέση ήταν Πρώτου Διορισμού και Προαγωγής. Η σημασία των συνεντεύξεων για την πλήρωση των θέσεων αυτών αποτέλεσε αντικείμενο πολλών δικαστικών αποφάσεων. Οι συνεντεύξεις ενέχουν μεγαλύτερη σημασία ως στοιχείο κρίσεως της καταλληλότητας των υποψηφίων

στις θέσεις αυτές, όπου η προσωπικότητα και οι ικανότητες των υποψηφίων αποτελούν σημαντικές ιδιότητες.

Το γεγονός ότι δόθηκε μεγάλη σημασία στην απόδοση κατά τη συνέντευξη, δεν συνιστά αναγκαστικά λόγο ακύρωσης, επειδή είναι δυνατόν να επιβάλλεται από τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υπόθεσης. (Βλέπε **(Republic v. Michael Panayiotides)**.

(6) Σχετική με το ζήτημα της "μονολεκτικής" αξιολόγησης των υποψηφίων είναι η απόφαση Ολομέλειας **Φειθιάς Εκτωρίδης ν. Ε.Δ.Υ.**

Είναι καθήκον της Επιτροπής να επιλέξει τον καταλληλότερο υποψήφιο για μια θέση έχοντας υπόψη το σύνολο των περιστάσεων, το νόμο και τις αρχές του διοικητικού δικαίου.

Οι αιτητές απέτυχαν να αποδείξουν έκδηλη υπεροχή έναντι του ενδιαφερομένου μέρους με την έννοια που έχει αποδοθεί στον όρο στην απόφαση της Ολομέλειας **Χ'Ιωάννου ν. Δημοκρατίας** (1983) 3 C.L.R. 1041.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Maratheftis v. Republic (1965) 3 C.L.R. 576·

C.T.O. v. Pitsillides (1988) 3(C) C.L.R. 2154·

Christoudias v. Republic (1984) 3 C.L.R. 657·

Republic v. Panayiotides (1987) 3 C.L.R. 1081·

Andronikou and Others v. Republic (1987) 3 C.L.R. 1237·

Ηλιάδης και Άλλος ν. Δημοκρατίας (1989) 3(B) A.A.Δ. 479·

Μιλτιάδους και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Γ) A.A.Δ. 1318·

Εκτωρίδης ν. Ε.Δ.Υ. (1990) 3 A.A.Δ. 922·

Χατζηϊωάννου ν. Δημοκρατίας (1983) 3 C.L.R. 1041.

Προσφυγή.

5 Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση να διορίσουν το ενδιαφερόμενο μέρος στη θέση Προϊσταμένου Τεχνικών Υπηρεσιών στο Πανεπιστήμιο Κύπρου αντί των αιτητών.

Α.Σ. Αγγελίδης, για τους αιτητές.

10 Γ. Τριανταφυλλίδης, για τους καθ' ων η αίτηση.

Ν. Μιχαηλίδης, για το ενδιαφερόμενο μέρος.

Cur. adv. vult.

15

Ο Δικαστής κ. Παπαδόπουλος ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.

20 ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ.: Με την παρούσα προσφυγή οι αιτητές ζητούν:

25 "Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η πράξη και/ή απόφαση του καθ' ου η αίτηση με τις οποίες απόρριψε τους αιτητές και διόρισε τον κ. Αγησίλαο Ελισσαίο στη θέση του Προϊσταμένου Τεχνικών Υπηρεσιών στο Πανεπιστήμιο Κύπρου είναι άκυρη, παράνομη και στερημένη οποιουδήποτε αποτελέσματος".

30 Στις 26.10.90 δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας μία κενή θέση Προϊσταμένου Τεχνικών Υπηρεσιών στο Πανεπιστήμιο Κύπρου.

35 Η θέση ήταν Πρώτου Διορισμού και Προαγωγής και το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης, που επισυνάφθηκε σαν Παράρτημα Α στην ένσταση, προνοούσε τα ακόλουθα:

"Ζ. ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

40 Κλίμακα Α14: £5,294Χ228-6,662

Καθήκοντα και ευθύνες:

1. Υπεύθυνος στο Διευθυντή Διοίκησης και Οικονομικών:

(α) Για την οργάνωση, διοίκηση και αποτελεσματική λειτουργία των Τεχνικών Υπηρεσιών. 5

(β) Για τον προγραμματισμό, ετοιμασία μελετών, συντονισμό, επίβλεψη και έλεγχο των εργασιών για την κτηριολογική ανάπτυξη του Πανεπιστημίου. 10

(γ) Για τη διεξαγωγή επιθεωρήσεων, λειτουργία, συντήρηση και επιδιόρθωση των πανεπιστημιακών εγκαταστάσεων και εξοπλισμού.

2. Εκτελεί οποιαδήποτε άλλα συναφή καθήκοντα του ανατεθούν. 15

Απαιτούμενα προσόντα:

1. Πανεπιστημιακός τίτλος κατά προτίμηση Αρχιτέκτονα ή Πολιτικού Μηχανικού. 20

2. Πολύ καλή γνώση μιας διεθνούς γλώσσας.

3. Εκτενής εμπειρία στη μελέτη και επίβλεψη κατασκευής μεγάλων κτιριακών συγκροτημάτων. 25

4. Ακεραιότητα χαρακτήρα, οργανωτική και διοικητική ικανότητα, πρωτοβουλία και υπευθυνότητα.....". 30

Η Προσωρινή Διοικούσα Επιτροπή του Πανεπιστημίου ("Επιτροπή") που συστήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 33 του περί Πανεπιστημίου Κύπρου Νόμου του 1989, Ν. 144/89, όπως τροποποιήθηκε, στις συνεδρίες της ημερομηνίας 18 και 19 Δεκεμβρίου 1990, ασχολήθηκε με τις αιτήσεις για τις επτά ανώτερες θέσεις του Διοικητικού Προσωπικού. 35

Η Επιτροπή αφού μελέτησε προσεκτικά όλα τα στοιχεία που υποβλήθηκαν μαζί με την αίτηση του κάθε υποψηφίου και αφού έλαβε υπόψη τα προσόντα και την πείρα όλων των υποψηφίων σε σχέση με τα καθήκοντα της 40

κάθε θέσης και αφού μελέτησε όλες τις άλλες πληροφορίες που οι ίδιοι οι υποψήφιοι ανέφεραν στην αίτησή τους, αποφάσισε να καλέσει σε προσωπική συνέντευξη μόνο τους υποψήφιους που έκρινε ως καταλληλότερους και οι 5 οποιοί κατά την κρίση της υπερείχαν των άλλων υποψηφίων και είχαν τη δυνατότητα να επιλεγούν και οι οποιοί πληρούσαν τα υπό του Σχεδίου Υπηρεσίας απαιτούμενα προσόντα.

10 Για την επίδικη θέση υποβλήθηκαν συνολικά 41 αιτήσεις. Πλήρης κατάλογος με τα ονόματα και άλλα στοιχεία των υποψηφίων, που βρίσκονταν ενώπιον της Επιτροπής, επισυνάφθηκαν στο Παράρτημα Γ της 15 ένστασης.

Για προσωπική συνέντευξη επιλέγηκαν οχτώ υποψήφιοι μεταξύ των οποίων οι αιτητές και τα ενδιαφερόμενα μέρη. Οι υπόλοιποι υποψήφιοι 20 αποφασίστηκε να μην κληθούν σε προσωπική συνέντευξη λόγω της περιορισμένης πείρας τους σχετικά με τα καθήκοντα της θέσης. (Παράρτημα Γ).

Στη συνεδρία της με ημερομηνία 10.2.91 η Επιτροπή, η 25 οποία απαρτιζέτο από τον Πρόεδρο και τέσσερα μέλη, δέχτηκε σε προσωπική συνέντευξη επτά υποψηφίους, μεταξύ των οποίων οι αιτητές και τα ενδιαφερόμενα μέρη. Ο υποψήφιος Ν. Θεοφάνους δεν προσήλθε.

30 Η απόδοση των αιτητών και του ενδιαφερόμενου μέρους κατά την συνέντευξη αξιολογήθηκε ως ακολούθως:

(Ενδιαφερόμενο μέρος) Ελισσαίας Αησιίλαος Εξαιρέτος

35 (Αιτητές) Αποστολίδης Πάτροκλος Πολύ Καλός

Ζαμπάρτα Λίλια Πολύ Καλή

Δημητρίου Αντώνης Καλός

40 Κυριακίδης Ανδρέας Καλός

Σολομωνίδης Κωνσταντίνος Καλός

Η Επιτροπή αφού μελέτησε προσεκτικά και έλαβε υπόψη τα προσόντα όπως τις πτυχιακές και μεταπτυχιακές σπουδές και την επι μέρους κατάρτιση και την πείρα των υποψηφίων σε τομείς σχετικούς με τα καθήκοντα της θέσης, καθώς επίσης και την απόδοση κατά την προσωπική συνέντευξη, αποφάσισε να επιλέξει σαν τον πιο κατάλληλο για τη θέση αυτή το ενδιαφερόμενο μέρος Αγησίλαο Ελισσαίο. 5

Είναι η εισήγηση του δικηγόρου των αιτητών πως η επίδικη απόφαση έπασχε για το λόγο ότι δεν τηρήθηκαν οι πρόνοιες του Κανονισμού 1(2) των περί Πανεπιστημίου Κύπρου (Διοικητικό Προσωπικό) Κανονισμών του 1990, ΚΔΠ 162/90, όσον αφορά την εισήγηση της Συγκλήτου και τον προσδιορισμό των αναγκών που οδήγησαν στην ίδρυση της επίδικης θέσης. 10 15

Σύμφωνα με τον Κανονισμό 1(2) της ΚΔΠ 162/90, "Μόνιμη ή προσωρινή θέση ιδρύεται από το Συμβούλιο ύστερα από εισήγηση της Συγκλήτου με βάση τις εκάστοτε ανάγκες του Πανεπιστημίου". 20

Ο δικηγόρος της καθ' ης η αίτηση Επιτροπής στη γραπτή του αγόρευση επισύναψε σχετικό πρακτικό που σημειώθηκε σαν Παράρτημα 1, στο οποίο αναφέρεται πως τα Σχέδια Υπηρεσίας του Διοικητικού Προσωπικού, ύστερα από διάφορες τροποποιήσεις που έγιναν, εγκρίθηκαν κατά τη διάρκεια της Δ' Συνόδου της Προσωρινής Διοικούσης Επιτροπής. Από το Παράρτημα Α και Β της ένστασης προκύπτει ότι το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης Προϊσταμένου Τεχνικών Υπηρεσιών δημοσιεύτηκε, σύμφωνα με τον Κανονισμό 8(1) της ΚΔΠ 162/90, στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 26.10.90, μαζί με τις υπόλοιπες θέσεις διοικητικού προσωπικού, οι οποίες προνοούνται από το άρθρο 24 του Ν. 144/89. 25 30 35

Η εισήγηση του δικηγόρου των αιτητών πως δεν τηρήθηκε η προνοούμενη από το άρθρο 1(2) των Κανονισμών διαδικασία, δε μπορεί να ευσταθήσει. Σύμφωνα με το άρθρο 33(1) του Ν. 144/89, "Μέχρι την εκλογή της πρώτης Συγκλήτου και τη σύσταση του πρώτου Συμβουλίου του Πανεπιστημίου, η Προσωρινή 40

Διοικούσα Επιτροπή έχει όλες τις αρμοδιότητες και εκτελεί όλα τα καθήκοντα του Συμβουλίου και της Συγκλήτου". Στην υπό κρίση υπόθεση η Προσωρινή Διοικούσα Επιτροπή διορίστηκε με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου ημερομηνίας 10.8.89 (βλέπε Παράρτημα 4 στη γραπτή αγόρευση των καθ' ων η αίτηση) και ασκούσε καθ' όλο τον ουσιώδη χρόνο για την παρούσα υπόθεση, όλες τις αρμοδιότητες και εκτελούσε όλα τα καθήκοντα του Συμβουλίου και της Συγκλήτου, σύμφωνα με το πιο πάνω άρθρο του Νόμου.

Αναφορικά με τις ανάγκες που οδήγησαν στην ίδρυση της επίδικης θέσης, αυτές μπορούν να συναχθούν από το ίδιο το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης, κάτω από τον τίτλο "Καθήκοντα και ευθύνες".

Ο δικηγόρος των αιτητών πρόβαλε επίσης τον ισχυρισμό πως η επίδικη απόφαση λήφθηκε στην παρουσία πέντε μελών που σε σχέση με τα έντεκα μέλη που προβλέπει το άρθρο 33(1) του Νόμου 144/89, δε συνιστούσαν απαρτία. Επιπλέον ισχυρίστηκε πως η επίδικη απόφαση λήφθηκε κατά παράβαση επιτακτικής διάταξης νόμου, για το λόγο ότι στη συνεδρίαση της Επιτροπής δε συμμετείχε εκπρόσωπος της Ουνέσκο όπως προνοούσε το άρθρο 33(2) του Νόμου.

Το άρθρο 33 του Νόμου, το οποίο προβλέπει τον τρόπο συγκρότησης της Επιτροπής, ορίζει τα ακόλουθα:

"33(1) Το Υπουργικό Συμβούλιο διορίζει Προσωρινή Διοικούσα Επιτροπή που αποτελείται από επτά μέχρι έντεκα μέλη με αδακημαϊκή προέλευση.

(2) Στις συνεδρίες της Προσωρινής Διοικούσας Επιτροπής συμμετέχει ως σύμβουλος, παρατηρητής και ένας εκπρόσωπος της ΟΥΝΕΣΚΟ ο οποίος ορίζεται για το σκοπό αυτό από το Υπουργικό Συμβούλιο μετά από συνεννόηση με την ΟΥΝΕΣΚΟ".

Σύμφωνα με τις αρχές του διοικητικού δικαίου δεν είναι αναγκαίο στη συνεδρίαση, κατά την οποία λαμβάνεται η απόφαση, να παρίστανται όλα τα μέλη από

τα οποία συγκροτείται το συλλογικό όργανο.

Στην υπό κρίση περίπτωση ο νόμος ορίζει τον ελάχιστο αριθμό μελών των οποίων η παρουσία είναι απαραίτητη προς λήψη απόφασης. Η Επιτροπή αρχικά αποτελείτο από εννέα μέλη που διορίστηκαν με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου ημερομηνίας 10.8.89. Ακολούθως το Υπουργικό Συμβούλιο με απόφασή του ημερομηνίας 7.2.91 (Παράρτημα 5 στη γραπτή αγόρευση των καθ' ων η αίτηση), αποδέχτηκε τις παραιτήσεις του Υπουργού Παιδείας και ενός μέλους και κατά την ημερομηνία λήψης της επίδικης απόφασης στη συνεδρίαση παρίστατο το κατώτατο όριο αριθμού μελών που όριζε ο Νόμος.

Όταν ο ίδιος ο Νόμος δεν προβλέπει διαφορετικά, γίνεται δεχτή η γενική αρχή ότι υπάρχει απαρτία σε περίπτωση παρουσίας της πλειοψηφίας του συνόλου των μελών, δηλαδή του μισού αριθμού πλέον ένα. (Βλέπε σχετικά, *Mikis Maratheftis v. Republic* (1965) 3 C.L.R. 576, 581 σελ. 109). Στην υπό κρίση υπόθεση τα πέντε μέλη της Επιτροπής που έλαβαν μέρος στη συνεδρία της 10.2.91, συνιστούσαν απαρτία.

Το εδάφιο 2 του άρθρου 33 του Νόμου, ορίζει ότι κατά της Επιτροπής συμμετέχει ως σύμβουλος, παρατηρητής και ένας εκπρόσωπος της Ουνέσκο, ο οποίος στην υπό εξέταση υπόθεση δε συμμετείχε, αυτό δε, σύμφωνα με το δικηγόρο των αιτητών, αποτέλεσε λόγο ακύρωσης της επίδικης απόφασης ένεκα παράνομης σύνθεσης συλλογικού οργάνου.

Στα Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας (1929-1959) στη σελίδα 164, υπό τον τίτλο "Πράξεις δεσμίας ενέργειας - πράξεις διακριτικής εξουσίας", αναφέρονται τα ακόλουθα σχετικά:

"Κατά γενικόν κανόνα, ελλείψει σαφούς επιταγής του νομοθέτου, δεν συνάγεται δέσμευσις της Διοικήσεως, εν εμφιβολία δε δέον να αποκλίνωμεν υπέρ της διακριτικής ευχερείας αυτής: 53 (44). Εκ της απλής εν νομοθετική διατάξει χρήσεως χρόνου ενεστώτος, άνευ σαφούς επιταγής περί υποχρεώσεως της Διοικήσεως προς ενέργειαν ή καθορισμού

προθεσμίας, ή ετέρου ερμηνευτικού στοιχείου, εξ ου να
δύνатаι να συναχθή τοιαύτη υποχρέωσις, δεν δύναται
να θεωρηθή ως υφισταμένη υποχρέωσις προς
ενέργειαν: 53 (44). Παράνομος τυγχάνει πράξις
5 εκδοθείσα, ως υποχρεωτική, παρ' αρχής
εκλαμβανούσης, πεπλανημένως, δεσμίαν την προς
τούτο ενέργειαν (αρμοδιότητα) αυτής, ενώ προς
έκδοσιν της πράξεως ταύτης κέκτηται πράγματι κατά
νόμον διακριτικήν εξουσίαν: 113(45), 1084 (47), 1121
10 (53). Του νόμου μη ορίζοντας τα κριτήρια της
διοικητικής ενεργείας, η Διοίκησης νομίμως αποβλέπει
εις το σκόπιμον της ενεργείας κατ' αρχήν ή εις το
ενδεδειγμένον ταύτης κατά την συγκεκριμένην
περίπτωσιν 1273 (47).....".

15 Εφαρμόζοντας τις πιο πάνω νομολογιακές αρχές στην
υπό εξέταση περίπτωση, κρίνω ότι η γραμματική
διατύπωση του σχετικού εδαφίου και η απλή χρήση χρόνου
ενεστώτα στη διάταξη, δε δημιούργησε οποιαδήποτε σαφή
20 επιταγή ή υποχρέωση της διοίκησης για θετική ενέργεια. Η
ερμηνεία στο νόμο του απλού ενεστώτα, όπως επισημαίνει
και ο Στασινόπουλος στο σύγγραμμα "Δίκαιον των
Διοικητικών Πράξεων" σελ. 282 "..... παρέχει ικανάς
δυσχερείας, διά τούτο δέον η λύσις να εξαρτάται εκ της
25 λογικής ερεύνης της προθέσεως του νόμου εν συνδυασμώ
προς την φύσιν της θεσπιζομένης ενεργείας".

Ο ρόλος του εκπροσώπου της Ουνέσκο, όπως γίνεται
φανερό από το ίδιο το κείμενο του νόμου, είναι καθαρά
30 συμβουλευτικός. Ο νόμος δεν προσέδωσε σ' αυτόν
οποιαδήποτε αποφασιστική αρμοδιότητα ή εξουσία για
λήψη απόφασης ή δικαίωμα ψήφου. (Βλέπε *C.T.O. ν. Ste-
lios Pitsillides*, Αναθεωρητική Έφεση αρ. 838,
ημερομηνίας 18.11.88).

35 Αυτό σε συνδυασμό με τα πρακτικά προβλήματα που
δυνατόν να παρουσιάζονται στην κλήση και συμμετοχή
εκπροσώπου της Ουνέσκο σε κάθε συνεδρία της
Επιτροπής, συνηγορούν υπέρ της θέσης ότι, υπό τις
40 περιστάσεις η κλήση και συμμετοχή εκπροσώπου της
Ουνέσκο στις συνεδρίες της Επιτροπής, ήταν ένα θέμα το
οποίο αφέθηκε στη διακριτική ευχέρεια του αρμοδίου
οργάνου.

Ο πιο πάνω ισχυρισμός αποτυγχάνει και απορρίπτεται.

Για τους ίδιους λόγους τυγχάνει απορριπτέος και ο ισχυρισμός των αιτητών που συνοψίζεται στη θέση ότι το διορίζον όργανο όφειλε να διεξαγάγει γραπτό διαγωνισμό σε θέματα της ειδικότητας της κενής θέσης έτσι ώστε να εξασφαλιστεί ενιαίο μέτρο κρίσεως των υποψηφίων. Ο Κανονισμός 4(2) της Κ.Δ.Π. 162/90 ορίζει ότι, "Το Σχέδιο Υπηρεσίας μπορεί να προνοεί ως προϋπόθεση διορισμού ή προαγωγής και επιτυχία σε διαγωνισμό". Η πρόνοια της διάταξης είναι δυναμική και είναι φανερό πως η επιλογή διεξαγωγής γραπτού διαγωνισμού αφήθηκε από το νομοθέτη στη διακριτική εξουσία του διοικητικού οργάνου.

Είναι ο ισχυρισμός του δικηγόρου των αιτητών πως η Επιτροπή δεν έκαμε καμία έρευνα για να διαπιστώσει κατά πόσο το ενδιαφερόμενο μέρος κατείχε το απαιτούμενο προσόν (3) του Σχεδίου Υπηρεσίας, της εκτενούς εμπειρίας στη μελέτη και επίβλεψη κατασκευής μεγάλων κτιριακών συγκροτημάτων.

Έχω μελετήσει με προσοχή την "Αίτηση για Πρόσληψη" του ενδιαφερομένου μέρους, την οποία ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση επισύναψε στη γραπτή του αγόρευση και η οποία ευρίσκετο ενώπιον της Επιτροπής κατά τη διαδικασία λήψης της επίδικης απόφασης και έχω ικανοποιηθεί ότι από τα συνημμένα σ' αυτήν έγγραφα, συστατικές επιστολές εργοδοτών του ενδιαφερομένου μέρους και λοιπά, η Επιτροπή είχε ενώπιόν της άφθονο υλικό προς διαπίστωση της κατοχής του προσόντος αυτού από το ενδιαφερόμενο μέρος και πως η απόφασή της ότι το κατείχε ήταν υπό τις περιστάσεις εύλογα επιτρεπτή.

Ο ισχυρισμός των αιτητών για παράλειψη διεξαγωγής της δέουσας έρευνας από την Επιτροπή, απορρίπτεται.

Η επίδικη θέση ήταν Πρώτου Διορισμού και Προαγωγής.

Η σημασία των συνεντεύξεων για την πλήρωση των θέσεων αυτών αποτέλεσε αντικείμενο πολλών δικαστικών αποφάσεων. Οι συνεντεύξεις ενέχουν μεγαλύτερη

σημασία ως στοιχείο κρίσεως της καταλληλότητας των υποψηφίων στις θέσεις αυτές, όπου η προσωπικότητα και οι ικανότητες των υποψηφίων αποτελούν σημαντικές ιδιότητες. (Βλέπε *Christoudias v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 657, *Republic v. Panayiotides* (1987) 3 C.L.R. 1081, *Andronikou and Others v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 1237, *Κωνσταντίνος Ηλιάδης και άλλοι ν. Ε.Δ.Υ.*, Υποθέσεις Αρ. 161/88 και 265/88, ημερομηνίας 6.3.89, *Κλέαρχος Μιλτιάδους και άλλοι ν. Ε.Δ.Υ.*, Αναθεωρητική Έφεση αρ. 789 κ.λ.π., ημερομηνίας 30.5.89).

Το γεγονός ότι δόθηκε μεγάλη σημασία στην απόδοση κατά τη συνέντευξη, δε συνιστά αναγκαστικά λόγο ακύρωσης, επειδή είναι δυνατόν να επιβάλλεται από τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υπόθεσης. (Βλέπε *Republic v. Michael Panayiotides*, ανωτέρω).

Ένα άλλο επιχείρημα του δικηγόρου των αιτητών ήταν ότι η Επιτροπή αξιολόγησε τους υποψήφιους μονολεκτικά χωρίς να δώσει οποιαδήποτε αιτιολογία.

Σχετική με το ζήτημα αυτό είναι η απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση *Φειδίας Εκτωρίδης ν. Ε.Δ.Υ.*, Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 689, ημερομηνίας 15.3.90, όπου στο σχετικό απόσπασμα αναφέρθηκαν τα ακόλουθα:

"Αναφορικά με το δεύτερο ζήτημα, συμφωνούμε με την κρίση του πρωτόδικου δικαστή, ότι δηλαδή η Ε.Δ.Υ. δεν είχε υποχρέωση να καταγράψει τις ερωτήσεις και απαντήσεις κατά τη διάρκεια των συνεντεύξεων, αλλά στο σχετικό πρακτικό της να μεταδίδει την κρίση της αναφορικά με τη γενική εντύπωση που άφησαν οι υποψήφιοι κατά τη διάρκεια της προφορικής αυτής εξέτασης, και αν υπήρχε διαφωνία μεταξύ των μελών της, αυτή να καταγραφεί. (Δες απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Δημοκρατία ν. Ποτούδη και άλλων* (1987) 3 Α.Α.Δ. 1591".

Η Επιτροπή στο σχετικό πρακτικό της συνεδρίας ημερομηνίας 10.2.91, σημείωσε πως εκτός από την

απόδοση κατά τη συνέντευξη, έλαβε υπόψη τα προσόντα όπως τις πτυχιακές και μεταπτυχιακές σπουδές και την επι μέρους κατάρτιση και πείρα των υποψηφίων σε τομείς σχετικούς με τα καθήκοντα της θέσης. Αιτιολογώντας την προτίμησή της υπέρ του ενδιαφερομένου μέρους, η Επιτροπή ανέφερε πως έλαβε υπόψη τη γενική κατάρτιση και την πολύπλευρη πείρα του στην οργάνωση, σχεδιασμό και διοίκηση σχεδίων και έργων, ιδιότητες αναγκαίες για τη διεκπεραίωση μικρών και μεγάλων εργασιών, καθώς επίσης και το γεγονός ότι κατά τη συνέντευξη ήταν ο μόνος που αξιολογήθηκε εξαιρετος.

Είναι καθήκον της Επιτροπής να επιλέξει τον καταλληλότερο υποψήφιο για μια θέση έχοντας υπόψη το σύνολο των περιστάσεων, το νόμο και τις αρχές του διοικητικού δικαίου.

Έχω εξετάσει με προσοχή όλα τα επιχειρήματα των αιτητών σε συνδυασμό με τα στοιχεία του φακέλου της υπόθεσης και έχω καταλήξει ότι η Επιτροπή διενήργησε την ενδεδειγμένη έρευνα, απέδωσε τη δέουσα σημασία σε όλα τα νόμιμα στοιχεία και κριτήρια και αιτολόγησε επαρκώς την απόφασή της.

Οι αιτητές απέτυχαν να αποδείξουν έκδηλη υπεροχή έναντι του ενδιαφερομένου μέρους με την έννοια που έχει αποδοθεί στον όρο στην απόφαση της Ολομέλειας **X"Ιωάννου ν. Δημοκρατίας** (1983) 3 C.L.R. 1041, 1046 και που έχει ως εξής, σε μετάφραση:

"Επειδή με τη φράση ' έκδηλη υπεροχή' εννοείται η υπεροχή ενός προσώπου, για να ευσταθήσει τέτοιου είδους ισχυρισμός πρέπει να είναι αυταπόδεικτος και προφανής από την εξέταση των φακέλων των υποψηφίων. Η υπεροχή πρέπει να είναι τέτοιας φύσης που να βγαίνει από κάθε άποψη από το συνδυασμένο αποτέλεσμα της αξίας, προσόντων και αρχαιότητα των προσώπων που συναγωνίζονται για προαγωγή με άλλες λέξεις, πρέπει να βγαίνει ως αναντίρρητο γεγονός τόσο πειστικό που να εντυπωσιάζει κάποιο από την πρώτη ματιά".

Η προσφυγή απορρίπτεται και η επίδικη απόφαση

4 Α.Α.Δ. Κυριακίδης κ.α. ν. Δημοκρατίας κ.α. Παπαδόπουλος, Δ.
επικυρώνεται.

Οι αιτητές να πληρώσουν όλα τα έξοδα της προσφυγής.

5

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.